

„Cílem mé práce je zdůraznit význam lékařské etiky, obecných etických principů a práva a poukázat na hlubokou provázanost etiky a práva v rovině teoretické i praktické. Vztah etiky a práva je rovněž jednotícím kritériem celé práce a vysvětluje, proč se právními a etickými otázkami zabývám v tak širokém kontextu.

V celé práci zdůrazňuji kategorii dobra, ve smyslu Hippokratovy přísahy a Aristotelovy etiky, jako základního kritéria a základní otázky, kterou si má pokládat nejen lékař, ale všechny instituce a zodpovědní činitelé v oblasti zdravotnictví. Předsevzala jsem si poukázat na nebezpečí současného morálního hodnotového relativismu, který přirozeně ovlivňuje a relativizuje i lékařskou etiku. Upozorňuji rovněž na to, že život člověka chápu jako součást širších rodinných vazeb a jako celek, do něhož je třeba začlenit i jeho poslední část, totiž umírání. Na tomto úkolu by se měla více podílet rodina tak, jako tomu bylo v minulosti. V tomto směru je naléhavě potřebná společenská diskuze. Za velmi aktuální považuji právní úpravu a podporu domácí paliativní péče, která umožňuje završit život člověka důstojným způsobem...

Lékařská etika má mimořádný význam pro celou oblast zdravotnictví i pro společnost jako celek a je potřebné ji formovat, kultivovat a následně uvádět do praxe to ‚dobré‘, co přináší pro člověka. Moje práce je v tomto směru zamýšlena nejen jako úvaha a analýza, ale i výzva a povzbuzení.“ (Z Úvodu knihy)